

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C133 – CUL17**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 25 februari 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over diverse projecten met betrekking tot talentdetectie	3
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de opvolging van dopingcontroles	
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over dopingpraktijken in het amateurwielrennen en het bodybuilden	5
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over medisch verantwoord sporten en de deelname van minderjarigen aan sportmanifestaties, proeven, wedstrijden en opleidingen in de sporttak wielrennen	9
Vraag om uitleg van mevrouw Caroline Gennez tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de werking van de proeftuin Open Stadion	11
Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het organiseren van een nationale voetbalconferentie	14
Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de terugvordering van btw bij (kermis)koersen	
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de problemen die Vlaamse sportorganisatoren ondervinden wegens de federale toepassing van de btw-reglementering	15
Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het organiseren van trainingsfaciliteiten in Vlaanderen voor atleten in het kader van de Olympische Spelen in Londen in 2012	19
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het rapport van de VUB met betrekking tot topsportscholen	22
Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de arrestatie van twee lesgevers van Sportievak vzw in Frankrijk	24

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over diverse projecten met betrekking tot talentdetectie

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, collega's, in de periode 2004-2006 heeft Bloso een project rond talentdetectie uitgewerkt. In 2007 werkte ook de Universiteit van Gent een project uit, met de naam Vlaams Sport Kompas (VSK). In dat jaar werd daarvoor 225.000 euro uitgetrokken, in 2008 485.000 euro en in 2009 245.000 euro. Worden beide projecten aan elkaar gekoppeld? Bloso vraagt zich af hoe het zit met de betrokkenheid van de organisatie bij het Vlaams Sport Kompas.

Wat zijn de resultaten van het eerste gedeelte, wanneer er een talentdetectie is uitgewerkt? Ik vind daar nergens iets over terug. Als er geen resultaten zijn, dan moet ik vaststellen dat men gedurende 2 jaar geld heeft weggegooid. Hoeveel middelen zullen er in 2010 worden uitgetrokken voor het Vlaams Sport Kompas? Wat is de looptijd van het project? Wat zijn de doelstellingen die de betrokken partners van dit project hebben aangegaan? Hoeveel 'talenten' wil men detecteren? Hoeveel mensen zullen die 'talenten' opzoeken en begeleiden?

Volgens mijn informatie heeft men in scholen gezocht naar talentvolle mensen. Heeft men ook buiten scholen – bijvoorbeeld in sportclubs – gezocht? Heeft men bijvoorbeeld in een judoclub onderzocht of deze of gene sportbeoefenaar niet meer talent heeft voor lopen? In welke mate kunnen de resultaten reeds worden geïmplementeerd in het sportbeleid? Wat zijn tot vandaag de resultaten van dit project? Hoeveel mensen zijn er gedetecteerd?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, collega's, om het eenvoudig te zeggen: beide projecten staan helemaal los van elkaar. Het talentdetectieproject van Bloso is afgerond in 2006. Het had vooral tot doel om de talenten in het veld onmiddellijk te detecteren. Het Vlaams Sport Kompas echter is een sportwetenschappelijk onderzoeksproject dat in 2007 is opgestart. Dit project heeft tot doel een testbatterij te ontwikkelen waarmee men op een meer gefundeerde manier aan talentdetectie kan doen, maar vooral ook wil men zo een databank aanleggen die moet toestaan om sporters te vergelijken en mensen bijvoorbeeld naargelang hun leeftijd op hun sportkwaliteiten te beoordelen. Uiteindelijk leidt het Vlaams Sport Kompas tot de realisatie van een meetinstrument waarmee elke topsporter op zich kan worden beoordeeld als van een methode die moet toestaan de plaats van sporters in de ontwikkelingslijn van zijn of haar eigen of hogere leeftijdsgroep in die sport te bepalen.

Wat uw tweede vraag betreft, is het zo dat de data uit het Bloso-project niet bruikbaar zijn in het Vlaams Sport Kompas. Het Vlaams Sport Kompas ontwikkelde ook eigen originele tests die niet te vergelijken zijn met de tests van Bloso. Op basis van de testbatterij wordt een databank gecreëerd die het op termijn mogelijk moet maken om op een meer gefundeerde manier aan talentdetectie en -identificatie te doen.

Ten derde, hoeveel middelen zullen er in 2010 voor het VSK worden uitgetrokken? Voor 2010 heeft de Vlaamse Regering in een bedrag van 245.000 euro voorzien. Daarnaast investeert de Universiteit van Gent ook eigen middelen in het project.

Ten vierde, wat is de looptijd van dit project? Het project is gestart op 1 juli 2007 en loopt tot 30 juni 2011.

Ten vijfde, wat zijn de engagementen van de betrokken partners in dit project? Het zijn er vijf, en ze zijn contractueel vastgelegd. Een: een bruikbare testbatterij voor talentdetectie en -identificatie opmaken. Twee: het nodige onderzoek en metingen doen om tot een voor deze doeleinden bruikbare databank van vergelijkbare gegevens van kinderen en sporters te komen. De UGent heeft verder met eigen en bijkomende middelen ook extra inspanningen

geleverd om dat te realiseren. Drie: de validatie van de testbatterij nagaan in de mate de looptijd van het project dat toelaat. Vier: in overleg met de topsportfederaties deze batterij aanpassen aan de specificiteit van de sporttak, om zo de instroom- en opvolgprocedure van leerlingen van de topsportscholen te ondersteunen. Vijf: een softwareapplicatie ontwikkelen, waarvan de diverse actoren uit de topsportwereld op termijn gebruik kunnen maken om de processen van talentdetectie en -identificatie te optimaliseren. Dat is eigenlijk de opdracht die is gegeven.

U vroeg hoeveel leerlingen en sporters tot op heden zijn getest. De focus is in een eerste periode vooral komen te liggen op het lager onderwijs, de 6- tot 12-jarigen. In 2007-2008 zijn er 2926 kinderen geëvalueerd. In de daaropvolgende schooljaren, dus het vorige en het huidige, zijn 1200 kinderen bovendien opnieuw geëvalueerd, zodat het in totaal al gaat over meer dan 5000 mensen. Dat staaft is zonder twijfel representatief voor de Vlaamse kinderen uit het lager onderwijs en geeft dus een beeld van de antropometrische, fysische en coördinatieve eigenschappen van de talentpool.

Bovendien worden ruim 500 leerlingen van de 18 Vlaamse topsportscholen momenteel voor het derde jaar op rij geëvalueerd. Ook worden er op dit ogenblik metingen verricht bij nog eens 2272 sporters tussen 6 en 18 jaar, uit 10 topsportfederaties. U herinnert zich dat een van de opdrachten was de testbatterij aan te passen naargelang de federatie. In overleg met de federaties worden die testbatterijen nu al aangepast, op basis van die 2272 sporters.

Er werd gevraagd in welke mate de resultaten al zijn geïmplementeerd. Een van de opdrachten was ook de validering. Die is nog nodig om de voorgestelde systemen op grote schaal te kunnen implementeren. Als de gegevens van dit derde werkjaar eenmaal volledig zijn verwerkt, zullen per sporttak profielen per leeftijdscategorie kunnen worden opgemaakt. Die kunnen dan dienen als basis om het ontwikkelingsproces van een sporter te volgen en waar nodig bij te sturen. Daarnaast wordt nu al ondersteuning geboden aan een tiental federaties, bij de instroom en de tussentijdse evaluaties van de topsportschoolleerlingen. Een aantal federaties zijn duidelijk vragende partij om in de toekomst te blijven voorzien in deze ondersteuning.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u. Het is nu inderdaad heel duidelijk. Het was me niet echt duidelijk hoe dit in elkaar zat. Toch heb ik nog een vraag: hoe komt het dat we de resultaten niet kunnen krijgen van de periode van Bloso, tussen 2004 en 2006? Wat is er gebeurd met die expertise? Ik heb die resultaten nergens kunnen vinden. Misschien kunt u in de archieven vinden wat daarmee is gebeurd. Waarschijnlijk werd daar ook wel heel goed werk geleverd, maar misschien ging dat niet ver genoeg. Zoals het nu gaat, is het inderdaad beter. Ik ben er ook van overtuigd dat het jaren duurt om dat op te bouwen. Ik vind dat we goed bezig zijn ter zake. Ik zal dat blijven volgen.

Toch heb ik nog mijn bedenkingen. Wordt dat bij kinderen overal in Vlaanderen onderzocht? Bovendien wordt ook gekeken naar die topsportscholen. Dat blijft een mix van allerlei types.

Minister Philippe Muyters: Dat lijkt me typisch te zijn voor wetenschappers. Ze zoeken naar een representatief staal. Dat hebben ze hier ook gedaan. Ik laat het over aan de wetenschappers om dat te bepalen.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Zitten er bijvoorbeeld ook kleine, dikke kinderen tussen, of grote en heel magere kinderen?

Minister Philippe Muyters: Anders is er geen sprake van een representatief staal.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ja, maar men kan dit bekijken aan de hand van aantallen, maar men kan het ook bekijken aan de hand van grote verschillen.

Minister Philippe Muyters: Ik wil gerust eens vragen dat de mensen van de Universiteit Gent hier een toelichting komen geven bij hun wetenschappelijke techniek, maar ik ga ervan uit dat ze weten op welke manier ze dat doen.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Dat interesseert me wel, maar ik denk dat het mijn collega's niet zo interesseert. Ik dank u alleszins voor de goede uitleg. Ik zal dit zeker blijven volgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de opvolging van dopingcontroles

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over dopingpraktijken in het amateurwielrennen en het bodybuilden

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, de Vlaamse Dopinglijn heeft cijfers en statistieken naar buiten gebracht. We leren daaruit dat er in 2006 heel veel controles werden uitgevoerd in de fitnessclubs. 30 percent van de gecontroleerde sporters bleek positief te zijn. In 2007 leidden de uitgevoerde controles tot 10 percent positieve gevallen. In het derde kwartaal van 2009 waren er geen dopingcontroles meer in de fitnessclubs. Hetzelfde kan gezegd worden bij wushu, waar er 40 percent positieve gevallen waren. In het derde kwartaal werd er niet meer gecontroleerd. Idem dito voor het Amerikaans voetbal: in 2006 waren er 16,7 percent positieve dopinggevallen. In het derde kwartaal was er geen melding meer van controles.

Minister, waarom wordt een sporttak niet verder opgevolgd, zeker als men weet dat er het jaar voordien een relatief hoog aantal positieve dopinggevallen waren? Is dat niet vragen om moeilijkheden? Zou het niet beter zijn te zorgen voor een meer evenredige verdeling van de controles en te screenen naar gevoeligheid op het gebruik van doping? Wordt er overleg gepleegd over de te controleren sporttakken? Met wie gebeurt dat overleg? Wie beslist welke sport in een bepaald jaar of tijdens een bepaald kwartaal gecontroleerd wordt? Of is er een algemeen jaarplan?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, ik sluit me graag aan bij de vraag. Naar aanleiding van een verklaring van de dopingdokter Cooman ben ik eens gaan kijken op de website van de Dopinglijn van de Vlaamse Gemeenschap, waar de hele problematiek op een relatief goede manier in beeld wordt gebracht, met behoorlijke statistieken. Men kan daar toch een aantal zeer merkwaardige cijfers vinden over de dopingproblematiek in Vlaanderen. Ik ben zelf een wielertoerist. *(Opmerkingen/Gelach)*

Ik ben zo iemand die met een glimmend pakje op zondagochtend de Vlaamse wegen teistert en doet alsof hij Tom Boonen is. *(Gelach)*

Ik ken mezelf. Ik ben Tom Boonen niet. Ik heb wel veel vrienden in het wielermilieu. Ik heb al vele jaren weet van het dopingprobleem bij de kleine bonden, die men in Nederland de 'wilde bonden' noemt. Het gaat niet over de bonden zelf. De praktijk bij de wielervedstrijden van de Vlaamse Wielervedstrijden (VWF), de Wielerbond voor Aangesloten Openbare Diensten (W.A.O.D.) enzovoort is ernstig. De manier van koersen is er zeer merkwaardig. Dat kan alleen maar wijzen op relatief veel dopinggebruik. Van vrienden die daar koersen of gekoerst hebben, hoor ik hetzelfde soort cowboyverhalen. Dat wordt ook bevestigd dezer dagen door de cijfers van de Dopinglijn. In de zogenoemde kleine bonden worden veel meer

dopingpraktijken vastgesteld dan bij de Wielerbond Vlaanderen (WBV) of de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond (KBWB).

Ik zal u het voorbeeld geven van twee kwartalen omdat die zo merkwaardig zijn. In het tweede kwartaal van 2009 werd bij 15,9 percent van de controles in de kleine bonden dopingpraktijken vastgesteld, tegenover 2,2 percent binnen de reguliere wielerbond. Voor het derde kwartaal waren die cijfers als volgt: in 16,7 percent van de controles werden dopingpraktijken vastgesteld ten opzichte van 0 percent binnen de reguliere wielerbond. Dat toont aan dat er in dat milieu een mentaliteit is bij bepaalde sporters die echt niet deugt. Merkwaardig is dat men er niets mee verdient. Dat is toch ongelooflijk. Die mensen rijden als zotten rond de kerktoren. Ik moet eerlijk toegeven dat ik dat ook zelf heb gedaan. *(Opmerkingen)*

Die gekte herken ik. Ik herken de drang van die mensen om dat te doen. Dat het zover gaat dat mensen zich laten verleiden om doping te gebruiken om rond de kerktoren te koersen, dat is een zeer kwalijke zaak. Het is vooral dat element dat me de wenkbrauwen doet fronsen. Het gaat om heel veel sporters. Naast de reguliere wielervedstrijden voor nieuwelingen, junioren en eliterenners zonder contract zijn er ondertussen evenveel koersen van die zogenoemde kleine bonden.

Minister, ik heb niets tegen die kleine bonden. Ik wil ze niet met de vinger wijzen. Ze beantwoorden aan een maatschappelijke vraag van mensen die zich sportief willen uiten, die net niet het niveau halen om te rijden bij de reguliere wielerbond. Het probleem is wel ernstig, zoals de cijfers aangeven.

Hetzelfde geldt trouwens voor bodybuilding, waar het geheim al langer dan vandaag ontsluit is. De cijfers bewijzen het nog maar eens. In het tweede kwartaal van vorig jaar werd bij 63,6 percent van de controles doping vastgesteld. Dat is fenomenaal veel. Meer dan de helft van de mensen die aan bodybuilding doen, gebruikt op de een of andere manier doping. Ik vind ze goed gek. Het is toch nog iets anders dan een koers winnen, al is het maar een wedstrijd rond de kerktoren van Erpe-Mere. Ik weet niet of er uit bodybuilding eer te halen is. Blijkbaar is de drive daar dezelfde. Ik herken die niet. *(Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck/Gelach)*

Collega Van Dijck, matig uw toon! *(Gelach)*

De heer Philippe De Coene: Mijnheer Caron, u neemt de verkeerde middelen. *(Gelach)*

De heer Bart Caron: In het derde kwartaal werden in 80 percent van de controles buiten wedstrijdverband dopingpraktijken vastgesteld. In het vierde kwartaal was dat 31 percent. Soms zijn de cijfers zo laag dat de kwaliteit van de statistieken twijfelachtig is. Het blijven verschrikkelijke cijfers. Het is schandelijk voor deze sporttak.

Minister, ik heb enkele vragen en suggesties voor u. Hoe verklaart u deze hoge dopingcijfers? Klopt de verklaring van Hans Cooman dat de KBWB heel efficiënt te werk gaat op het vlak van dopingcontrole en -preventie? Wordt er ook aan de mentaliteit gewerkt? Want het zijn relatief lage cijfers. Of zijn de renners daar gewoon handiger in het verbergen van dopinggebruik? Ik geloof dat het tweede waar is. Ik wil dat eens hardop zeggen. Ik vertoef vaak in het wielermilieu, ik ken veel mensen die koersen of gekoerst hebben. Ik heb vrienden en familieleden die koersen. Ik kan u aanduiden hoe die circuits werken.

Hoe zal de Vlaamse overheid het dopinggebruik in de 'nevenbonden' van het wielrennen bestrijden? Ik dring er echt op aan dat er iets gebeurt.

Is er een voldoende krachtig handhavingsbeleid tegenover de betrachte wielrenners? Ik heb het niet over de Rasmussens of andere grote renners die op voorpagina's komen. Het gaat mij om de kleinere wielrenners. Het gaat mij om eerlijkheid in de sport en om gezondheid. Worden de problemen en de handhaving door de betrokken bonden opgevolgd? Dat is vooral belangrijk voor die kleine bonden.

Zou het niet aangewezen zijn ook in het recreatief wielertoerisme, steekproefsgewijs, te controleren op dopinggebruik? Ik denk vooral aan de lange en zware toertochten van het type Ronde van Vlaanderen. Daar gaan tienduizend wielergekken elkaar voor de wielen rijden om gezamenlijk die Koppenberg op te geraken, wat dan toch niet lukt. Ik vrees dat ook daar mensen zichzelf willen overtreffen en daar niet altijd de goede techniek voor gebruiken. *(Opmerkingen)*

Dan hebben we het omgekeerde effect van wat we willen.

In de bodybuilding is er sprake van een plaag. Daar is geen discussie over. Ik vind echt dat die plaag op een stevige manier moet worden bestreden. Is er voldoende handhaving? Worden betrapte atleten voldoende bestraft? In de statistieken zitten bijvoorbeeld geen cijfers over recidive en het is onmogelijk dat die niet bestaat. Vorige week stond in de krant een artikel over een coach uit een kustgemeente die opgepakt was voor handel in hormonale doping in het milieu van bodybuilding en fitness. Dat is toch erg!

Is het niet aangewezen om gericht te werk te gaan, gelet op de statistieken? Is het niet mogelijk om een actieplan op te stellen? Ik heb best wel vertrouwen in de dienst van de Vlaamse Gemeenschap die de controles uitvoert. Daar heb ik geen enkele twijfel over. Is het niet aangewezen om de dopingbestrijding meer te richten op de sportdisciplines waar de meeste problemen voorkomen?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Vooreerst, mevrouw Werbrouck, u hebt het waarschijnlijk al begrepen door de cijfers die de heer Caron gaf, er zijn ook in 2009 controles geweest. De resultaten tot eind 2009 staan op de website van de Dopinglijn.

In het tweede kwartaal van 2009 werden in het fitnessmilieu nog achttien sporters gecontroleerd. Voor fitness en bodybuilding – en dat verklaart de hoge percentages – wordt er vooral samengewerkt met onderzoeksrechters en verantwoordelijken van de federale politie. De controles gebeuren vaak op die plaatsen waar er een zwaar vermoeden bestaat en samen met de cel antidoping.

Vorige week nog – u hebt het aangehaald – werden op basis van vermoedens en op verzoek van de federale politie achttien mensen gecontroleerd. Eén persoon heeft positief getest, en is voor het dealen van hormonale producten onmiddellijk opgepakt door de politie. Het aantal positief geteste sporters ligt hier hoger omdat er zeer gericht wordt gecontroleerd.

Voor de controles bij de sporttakken wushu en Amerikaans voetbal betreffen de vastgestelde overtredingen allemaal cannabis. Dat is eerder een softdrugsprobleem dan een dopingprobleem. Die sporten worden relatief weinig beoefend. Indien de kans zich voordoet, bijvoorbeeld bij wedstrijden of manifestaties, dan worden er controles uitgevoerd.

Wat de lagere cijfers in de wielersportbetreft van de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond/Wielerbond Vlaanderen (KBWB/WBV) en de hogere cijfers in de nevenbonden, moet ik u eerlijk zeggen dat hier nog geen duidelijke verklaring voor is. Het kan zijn dat er een betere preventie is bij de KBWB/WBV. Het kan zijn dat er daar minder misbruiken zijn. Maar het kan ook zijn dat men daar handiger is in het verbergen of dat het gebruik van onopspoorbare stoffen daar bekender is. Ik kan u vandaag niet zeggen wat de oorzaken juist zijn. Aangezien uit de cijfers 2009 blijkt dat er een groot probleem is bij de nevenbonden, zal hiermee rekening worden gehouden bij het uitvoeren van dopingcontroles.

Er zijn een aantal criteria om te bepalen hoe en waar wordt getest. Er wordt rekening gehouden met de fysieke eisen van de sporttak en met het mogelijk prestatieverbeterend effect van producten. Dat is logisch. De ene sporttak is daar ontvankelijker voor dan de andere. De ‘dopinggevoeligheid’ van de sport speelt een rol: niet elke sport is even dopinggevoelig. En ten slotte spelen de statistieken uit het verleden en het belang van de sporttak in Vlaanderen, het aantal sporters en het aantal wedstrijden of activiteiten, een rol.

Dat zijn de criteria op basis waarvan wordt bepaald waar wordt gecontroleerd. De beschikbare budgetten moeten efficiënt worden ingezet. We zullen die zaken zeer gericht bekijken en uitvoeren.

De dopingbestrijding evolueert voortdurend. We hebben telkens opnieuw te maken met nieuwe verboden stoffen en methoden, nieuwe detectiemogelijkheden, de aanpassing van ons dopingbeleid aan de internationale criteria, enzovoort. Zo vraagt het Wereldantidopingagentschap (WADA) op dit ogenblik om het beleid meer te focussen op elitesporters buiten wedstrijdverband en minder op het gezondheidsaspect van de breedtesporters. Wij proberen daar rekening mee te houden, zonder dat het een het ander uitsluit. Ook naar het onaangekondigd uitvoeren van de dopingcontroles gaat vandaag veel aandacht uit.

De enige instantie waarmee we bij dopingcontroles overleg plegen, is de federale politie. Dat gebeurt in twee richtingen. Bovendien heeft elke sportorganisator of sportfederatie de vrijheid om controles te laten uitvoeren. Volgens het decreet Medisch en ethisch verantwoord sporten van 13 juli 2007 is dat zelfs hun plicht. Ze moeten dan wel de kosten dragen. Maar eigenlijk is er een morele verplichting.

De vraag of er een voldoende krachtig handhavingsbeleid tegen betrapte sporters bestaat, kan ik bevestigend beantwoorden. Indien een sporter een dopingpraktijk pleegt, kan hij door de disciplinaire organen bevoegd voor elitesporters of breedtesporters worden gesanctioneerd. Er zijn de schorsingen, maar minstens even belangrijk zijn de boetes, die steeds vaker worden toegepast. Artikel 47, paragraaf 5, stelt heel specifiek dat als de ambtenaar, vermeld in het eerste lid, vaststelt dat de sporter het opgelegde verbod om voor een bepaalde termijn aan een wedstrijd deel te nemen, niet naleeft – want ook die dingen gebeuren –, dit ter kennis wordt gebracht van de voorzitter van de disciplinaire commissie. Die commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep kan dan beslissen dat de termijnen van de eerder opgelegde straf worden verlengd tot maximaal het dubbele en kan, bijkomend, een administratieve geldboete opleggen. Ik verneem dat dit zeer effectief is. De schorsingen zijn een onderdeel, maar zeker in een aantal zaken is die financiële straf even belangrijk.

Verder is het natuurlijk zo dat, vanuit de filosofie van het decreet, de sportfederaties zelf moeten toezien op de naleving van de uitgesproken sancties. Het is mee hun verantwoordelijkheid dat de uitgesproken sancties worden gerespecteerd.

Naast de repressieve aanpak is het de bedoeling, zoals ook in de beleidsnota staat, dat het preventieve medisch en ethisch verantwoorde sporten onverminderd wordt voortgezet. Dit wordt in de praktijk uitgevoerd door maximaal te informeren en te responsabiliseren. Er zijn talrijke initiatieven: affiches en folders en ondertussen ook twee websites. De dopinglijn werd volledig vernieuwd met ingang van 1 januari 2010. Een communicatiecampagne ondersteunde dit initiatief. Op de website kan de sporter bijvoorbeeld opzoeken welke geneesmiddelen al of niet toegelaten zijn. De website 'Gezond sporten' reikt informatie aan over training, voeding, blessurepreventie, eerste hulp bij sportongevallen, enzovoort. Ik wil dit belangrijke punt zeker voortzetten.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik heb inderdaad fitness, wushu en Amerikaans voetbal eruit gepikt en ben dan niet zo gedetailleerd verder gegaan. Ik wilde enkel de algemene problematiek schetsen.

Het is toch heel straf dat je het ene jaar heel veel controles doet in een sport en dat je dat het jaar erna sterk vermindert. Bij het wushu zijn er 40 percent positieve controles. Ik weet dat het een kleine sport is en dat je keuzes moet maken. Je moet evenredig werken, maar als je weet dat er daar zoveel positieven zijn, moet je gericht werken. Ik kan u volgen als u zegt dat we daarin verder moeten gaan.

We moeten blijven gaan voor dopingcontrole, zowel bij de elite als bij de amateurs. Topsporters zijn immers gezonder dan de amateurs die denken dat ze met topsport bezig zijn: topsporters weten waarmee ze bezig zijn en worden medisch begeleid, terwijl de mensen van die nevenbonden experimenteren. Daar moeten we voor oppassen. Dat is niet alleen in het wielrennen het geval, dat is overal zo.

Minister, laat de amateurs niet vallen. Controleer ze, want het is voor hun eigen gezondheid.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik wil nog op drie elementen de nadruk leggen. Met alle liefde voor het WADA, maar ons decreet heeft ook de taak om het medisch en ethisch verantwoord sporten bij ons in de breedte te bevorderen. Ik wil u ook vragen om dat in de gaten te blijven houden. Er is natuurlijk wel een budgettaire beperking. Eigenlijk vind ik dat dit op het randje is van wat we mogen en niet mogen. Omdat we iets te weinig inzetten, wordt er te veel geprobeerd en gepakt.

Kunt u de kleinere sportbonden er via uw diensten attent op maken dat zij uitdrukkelijk aandacht moeten besteden aan hun preventietaak én hun handhavingstaak? Het is in hun eigen belang om dat te doen. Ik denk dat een brief vanuit uw diensten in dat soort kleine bonden nog wonderen kan doen. Ik wil u aanbevelen om hen op hun plicht te wijzen om enerzijds hun eigen sporters preventief te begeleiden en er anderzijds op toe te zien dat diegenen die gestraft zijn, niet sneller dan nodig terugkeren in het circuit.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over medisch verantwoord sporten en de deelname van minderjarigen aan sportmanifestaties, proeven, wedstrijden en opleidingen in de sporttak wielrennen

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, in 2006 heeft de Vlaamse Regering een besluit genomen inzake het medisch verantwoord sporten bij deelname van minderjarigen aan sportmanifestaties, wedstrijden en opleidingen in bepaalde sporttakken. Er is op dat vlak nog wat decreetgevend werk nodig, meer bepaald wat betreft de uitvoering van het besluit. Ik heb gehoord dat het al klaar ligt, maar ik zou graag van u horen of dat klopt.

Een bijkomend besluit is noodzakelijk omdat er in het wielrennen veel nevenbonden zijn die het niet zo nauw nemen met medisch verantwoord sporten voor minderjarigen. Die jonge kinderen nemen deel aan wielervedstrijden, weliswaar in hun eigen categorie, maar met een onbeperkt aantal wedstrijden per week of weekend. Dat brengt de veiligheid en de gezondheid van de minderjarigen in het gedrang, omdat ze inspanningen doen die niet aangepast zijn aan hun leeftijd.

De Wielerbond Vlaanderen (WBV) wil een gezonde en medisch verantwoorde opleiding voor de minderjarigen en heeft daartoe een pak maatregelen, zoals de wielboekjes, de sportpas, de proeven, opleiding van aspiranten vooraleer ze mogen deelnemen enzovoort. De ouders van jonge renners die bij de WBV zijn aangesloten, begrijpen echter niet dat hun jonge kinderen geen of niet meer wedstrijden per week mogen rijden, terwijl leden van de nevenbonden dat wel mogen. Die ouders moeten soms tegen hun eigen wensen beschermd worden. Sommige jonge renners gaan dan ook deelnemen aan die verboden wedstrijden, waar ze tussen weinig gedisciplineerde deelnemers terechtkomen, met alle gevolgen van dien.

Het is noodzakelijk dat het decreetgevende werk nu snel wordt uitgevoerd. Die wedstrijden zijn onverantwoord voor jonge kinderen, en bepaalde mensen moeten echt beschermd

worden. Wanneer bent u van plan om dat decreetgevende werk af te ronden? Kan het toepassingsgebied van het besluit van 2006 eventueel worden uitgebreid naar andere sporttakken en sportdisciplines?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw Werbrouck, artikel 3, paragraaf 3, geeft de regering de mogelijkheid om maatregelen te bepalen die betrekking hebben op een aantal aspecten met als doel het fysieke en psychische welzijn van minderjarigen te beschermen. Er worden twee voorbeelden gegeven: wielrennen en motorcross. Ik wil er wel op wijzen dat mijn voorganger het vorige Wielerbesluit op vraag van de sector zelf heeft afgeschaft zonder dat er andere regelgeving in de plaats is gekomen. Ik kan die redenering wel volgen, omdat de Wielerbond Vlaanderen toen blijkbaar heeft kunnen aantonen dat hij als sportfederatie zijn verantwoordelijkheid heeft opgenomen inzake medisch verantwoorde sportbeoefening ten aanzien van jongeren. Er is een jeugdreglementering opgesteld, gebaseerd op de principes van de vroegere regelgeving. Van laksheid is er dus zeker geen sprake. Wantoestanden konden bij hen dan ook niet meer worden vastgesteld. Dat is een goed voorbeeld.

Zo is er nog een voorbeeld waar de bond eigen initiatieven heeft genomen in triatlon en duatlon. Voor motorcross werd het besluit van de Vlaamse Regering van 8 september 2006 voorgesteld als een uitdovende maatregel. Het was de bedoeling dat de versnipperde motorcrossfederaties naar elkaar toe zouden groeien, omdat in het verleden vooral de concurrentie maakte dat elke federatie soepeler en lakser werd om meer jongeren aan te trekken. De filosofie was om een maatregel op te leggen, maar als ze zelf met voorstellen komen, samen of misschien zelfs om te fusioneren, zou dat toch beter zijn.

Er is nu een gezamenlijk voorstel gedaan om de regelgeving aan te passen of zelfs af te schaffen. Dit duidt op een betere organisatie en responsabilisering in de sector zelf. Maximale responsabilisering en zelfregulering van de sportfederaties zijn twee peilers van het vernieuwde decreet inzake medisch en verantwoord sporten van 13 juli 2007.

Individuele regelgeving voor een bepaalde sporttak is in die zin tegen de geest van het decreet, meer dan vroeger het geval was, omdat de wet van 2007 na de maatregelen van 2006 komt. Ik zal met de beide sectoren grondig overleg plegen op 2 maart aanstaande. Daar zullen we de pro's en de contra's van een specifieke regelgeving of zelfregulering aftoetsen in het licht van het medisch en ethisch verantwoord sporten.

Daarna zal ik hierover advies aan de Vlaamse Sportraad vragen en rekening houden met administratieve vereenvoudiging. Ik vind het zinloos om een individuele regelgeving op te stellen als er zelfresponsabilisering is. Ik wacht op het overleg en op het advies van de Vlaamse Sportraad.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik weet niet goed wat ik hiervan moet denken. De echte bond doet er alles aan om veilig te zijn. We weten dat de ouders van nu anders zijn dan de ouders van vroeger. Vroeger stimuleerden ze hun kinderen, nu moeten de kinderen de dromen van de ouders nastreven. Dat zult u goed moeten bijhouden, want die jonge kinderen spelen nu soms meer wedstrijden dan profs. Dan zeg ik: ocharme, die kinderen, ze doen het wel graag, maar wat als ze 16 of 17 jaar zijn?

Daarover is nog overleg nodig. Ik hoop dat u daar goed aan denkt en open kaart speelt. We moeten de kinderen blijven beschermen tegen de wil van de ouders. Iedereen wil winnen, maar onze jeugd moeten we toch beschermen.

Minister Philippe Muylers: Ik verneem dat er bij de nevenbonden relatief weinig jongeren zijn aangesloten. Uiteraard moeten ze ook de filosofie van medisch en ethisch verantwoord sporten volgen. Ik zal dit zeker opnemen in het overleg. Maar laten we niet voor een

uitzondering een hele regelgeving opmaken, als de essentie is dat er een zelfregulerend systeem bestaat.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Al zijn het er maar honderd, minister, het zijn er honderd te veel, die niet worden beschermd. Neem dit op in het overleg en dan zien we wel. Ik zal u na de gesprekken en het advies nog wel eens ondervragen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Caroline Gennez tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de werking van de proeftuin Open Stadion

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Mevrouw Caroline Gennez: Voorzitter, minister, collega's, ik heb de eer om een vraag om uitleg te stellen over een heel aangenaam onderwerp, waar ik zelf wat ervaring mee heb op het lokale vlak. In Mechelen hebben we twee voetbalclubs, waar we bijzonder trots op zijn. Het zijn aartsvijanden en -rivalen.

Open Stadion is een zeer mooi project, waarin we met al die duizenden enthousiaste voetballers, voetballertjes en voetbalsupporters kunnen werken. Het voetbal heeft een heel groot draagvlak – dat blijkt ook in onze commissie – en het brengt heel wat teweeg als je de clubkleuren laat vallen. Het kan een positieve impact hebben op mensen die in een moeilijker positie zitten, zoals jongeren, daklozen, mensen met sociaal-economische of sociale problemen, mensen die aan schoolsport doen en niet in competitieverband sporten. Daarom zijn het Open Stadion-project en ook de proeftuinen op het Vlaamse niveau voor ons bijzonder belangrijk.

Een aantal problemen worden ons vanuit het veld gesignaleerd en zijn onze aandacht waard. Ik geef het concrete voorbeeld van de vzw Mechelse Hattrick. Het project wordt gefinancierd vanuit verschillende niveaus. Op het federale niveau staat vooral de veiligheid vanuit Binnenlandse Zaken in de aandacht. Ook de Loterij financiert, alsook het Vlaamse niveau, waar er aandacht is voor brede sport, participatie en de sociale aspecten die met het voetbal verbonden zijn.

In het Hattrickproject bijvoorbeeld worden een aantal mensen bijkomend door de stad gesubsidieerd via de sociale economie. Door de versnipperde financiering zijn die mensen meer bezig met het invullen van subsidieaanvragen en paperassen dan met de echte terreinwerking. De echte terreinwerking is vaak erg afhankelijk van het engagement van vrijwilligers en van de goodwill van bijvoorbeeld een materiaalmeester of een community-manager bij een club. Dat is deels betreurenswaardig. We zouden een pleidooi willen houden om de proeftuin Open Stadion op het Vlaamse niveau te versterken en duurzamer te verankeren zodat niet jaarlijks dezelfde aanvraag moet worden ingediend. Dat heeft effect langs twee kanten. Het kan geen kwaad dat de lopende proeftuinen meer op lange termijn hun ambities toelichten en zich zo meer in de diepte lokaal proberen te zetten en met meerdere actoren proberen samen te werken. Daarvoor heb je echter wel een perspectief nodig.

Minister, gaan we de proeftuinen zoals afgesproken, evalueren? Zo ja, voorziet men bij een positieve evaluatie in de mogelijkheid om op langere termijn te financieren zodat er meer lokale verankering kan ontstaan? Denkt u dat het mogelijk is om het Open Stadionproject, dat in het voetbal succes heeft op bepaalde plaatsen, uit te breiden naar andere sporten? We moeten ons geen zorgen maken, want het kan wel degelijk in Nederland. Daar lopen die communityprojecten echt heel goed. De sportbonden voorzien in meer omkadering maar daar is er een heel nauwe samenwerking tussen de overheid, de gecentraliseerde aansturing, en de voetbalbond. Het kan ons ook helpen om onze kandidatuur voor het WK 2018 nog wat kracht

bij te zetten. Voor de infrastructuur neem ik aan dat we ook snel kunnen trancheren voor wat betreft de oefenstadions. Een basisvoorwaarde om een groot toernooi te kunnen organiseren, is stadions hebben en bouwen. Het is ook belangrijk dat het voetbal en de sport echt leven. Dat zou wel eens in rekening kunnen worden gebracht bij het toewijzen van het WK.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Vorige week heeft een rondetafel plaatsgevonden over het WK voetbal. Zoals mevrouw Gennez zegt, is in een witboek voor het WK het communityaspect en de sociale omkadering een belangrijk facet. Ik ben er blij om dat de Union of European Football Associations (UEFA) dat oplegt. Ik sluit me aan bij de vragen van mevrouw Gennez en haar voorstel om de Open Stadionprojecten en proeftuinen te laten uitgroeien en meerjarig te subsidiëren. Ik denk dat we zo een heel belangrijke sociale dimensie aan het voetbal toevoegen. Ik wil dat krachtig ondersteunen.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, de Open Stadionprojecten werken vaak zeer goed. Niet alleen Mechelen heeft een dergelijk project, in Antwerpen bijvoorbeeld is er Germinal Beerschot Downtown. What's in a name, zou ik zeggen. Dat wordt op een schitterende manier geleid door oud-voetballer Paul Beloy, die toch wel wat furore heeft gemaakt zowel bij Beerschot als bij Lierse, een heel toffe man. De bezorgdheid is correct dat er door versnippering van middelen een enorme administratieve last komt te liggen op de clubs om de middelen binnen te halen om die projecten op poten te zetten.

Ik ben het niet eens met het voorstel van mevrouw Gennez om de subsidies en de middelen uit te keren voor 5 jaar. Ik denk dat je dan ook moeilijker de werking van een Open Stadionproject kunt evalueren. Als een overheid belastinggeld investeert in dergelijke projecten, moet ze ook regelmatig kunnen opvolgen of die middelen wel goed besteed zijn.

Wel wil ik ervoor pleiten dat iemand van degenen die de middelen verschaffen, een coördinerende rol opneemt om de club te ontlasten van de administratieve lasten. In Stedenbeleid komt hetzelfde fenomeen voor. Stedenbeleid wordt Vlaams en federaal aangestuurd. Dat is niet zo goed, maar dat is meer een discussie in verband met de staatshervorming. De best geplaatste overheden om dergelijke zaken te coördineren, zijn de lokale overheden. Die staan het dichtst bij de voetbalclubs die een dergelijk project organiseren, en bij de samenlevingsproblemen die er in de stad of gemeente zijn. Er moet naar gewerkt worden dat een van de overheden een coördinerende rol heeft. Ik denk dat de lokale overheid daar het meest voor geschikt is.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, minister, collega's, ik wil me hier heel even bij aansluiten. Die projecten zijn inderdaad heel positief en ik kan bijtreden wat velen hier zeggen, maar ik wil toch ook een kleine waarschuwing meegeven, maar die staat los van deze vraag, ik geef ze u enkel mee. Ik stel immers vast op het terrein dat terwijl de grotere clubs, de topclubs, met Open Stadion proberen om de buurt en de omgeving bij het voetbalgebeuren te betrekken, er een verschuiving ontstaat in de kleinere gemeenten en dat enorm veel voetbalploegen failliet gaan, de boeken neerleggen of fusies aangaan die verschillende gemeenten overstijgen. Wat is de betrokkenheid van de lokale gemeenschap, van de mensen, dan nog bij dat gebeuren? Ik geef gewoon dus maar even mee dat waar we aan de ene kant investeren en de deur letterlijk en figuurlijk openzetten met een Open Stadion, ik aan de andere kant vaststel dat het voetbal in de hoek zit waar enorm veel maatschappelijke klappen vallen. Ik geef alleen maar mee dat we ook hierover bekommerd moeten zijn, maar het betreft niet alleen de overheid, het gaat inzonderheid ook over een verantwoordelijkheid van de bonden die het sportgebeuren organiseren.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, de heer Van Dijk heeft voor 100 percent gelijk. Ik zou niet willen dat Witgoor Dessel verdwijnt of fusioneert. *(Gelach)*

U hebt gelijk dat er een grote verantwoordelijkheid ligt bij de bond, maar die ligt ook bij de clubs zelf en bij de gemeenten waar er nog dergelijke clubs zijn. Ook die clubs spelen een belangrijke rol in de samenleving, want ze leiden jonge voetballertjes op en dergelijke meer. De Open Stadionprojecten situeren zich natuurlijk meestal in grote steden, niet zozeer in de kleinere gemeenten en dat is natuurlijk een essentieel verschil.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, ik wil eerst en vooral zeggen dat ik de doelstellingen van Open Stadion, ook zonder evaluatie, ondersteun, dat staat buiten kijf. Of het allemaal positief is, zal natuurlijk mee moeten blijken uit de evaluatie. Omdat ik de doelstellingen positief vond, ben ik bij de start van het tweede seizoen een aantal nieuwe projecten gaan ondersteunen bij de voorstelling ervan. Ik ben onder meer in Mechelen geweest toen er een actie was gericht op de gedetineerden, het was trouwens de eerste keer dat ik in een gevangenis kwam. Dat de proeftuinen een kwaliteitsvol en een duurzaam maatschappelijk engagement met zich meebrengen, staat buiten kijf.

Mevrouw Gennez, het tweede seizoen is dus gestart en we zijn nu bezig met de evaluatie. Vandaag zijn er veertien clubs van eerste en tweede klasse die meedoen, en één club van derde klasse samen met een club van eerste klasse. De organisatie is goed. U vraagt naar de bedragen en ik stel voor dat ik u de bedragen per club overmaak.

Mijnheer Wienen, vandaag is er in coördinatie voorzien en de vzw Open Stadion ontvangt voor de coördinerende opdracht 40.000 euro voor de uitbouw en de rol als kennis- en expertisecentrum en een ondersteunende rol in het project. Ik denk dat dat een goeie manier van werken is.

Mevrouw Gennez, ik herken heel goed de problematiek van de meerjarigheid die werd geschetst. Er moet toch een beetje zekerheid zijn, ook voor de mensen die geëngageerd zijn, zoals de ‘community managers’. Die mensen moeten een beetje zekerheid krijgen over de duur van hun job. Ik kan natuurlijk niets zeggen over mijn federale collega’s van Binnenlandse Zaken of de Nationale Loterij, maar als de evaluatie positief is, wil ik wel bekijken hoe we er een meerjarenprogramma van kunnen maken. Ik zal dat niet doen op de manier die de heer Wienen voorstelt, want ik ben niet van plan om in een keer geld te geven voor 3 jaar. Ik zal echter, zoals ook op vele andere plaatsen gebeurt, blijven werken met een jaarlijkse begroting waarbij we een contract maken voor 1 jaar en waarbij ook jaarlijks een rapport wordt afgeleverd. Als dat rapport onvoldoende goed is, dan stopt het natuurlijk. Op die manier werken veel projecten, ik geef u het voorbeeld van Jobkanaal. Zo weten we dat we de mensen voor 3 jaar kunnen engageren, tenzij de afspraken niet worden nagekomen. Ik wil na de evaluatie bekijken of we op die manier een stukje zekerheid kunnen bieden.

Ik heb zelf ook al het idee van een uitbreiding geopperd, want ik vind dat een heel goed voorstel. Voetbal heeft natuurlijk het voordeel dat het een massa mensen kan bereiken. Ik wil uit de evaluatie afleiden wat we uit dat project leren en daarna bekijken of het zinvol is en er voldoende bereik is om er ook andere sporten bij te betrekken. De link met Sport voor Allen lijkt me goed om het potentieel dat allicht nog aanwezig is, de volgende jaren ook aan te boren.

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Mevrouw Caroline Gennez: Minister, we zijn het roerend eens over het belang van ‘communityprojecten’ in de sport, dat is zeker positief.

Graag zou ik nog vernemen wanneer de evaluatie precies gepland is.

Ik denk inderdaad dat we zekerheid op langere termijn kunnen bieden mits er langlopende contracten en tussentijdse evaluaties zijn. Het lijkt me immers evident dat we behoedzaam

omspringen met overheidsgeld. Ik zal niet nalaten om aan de mensen op het terrein de positieve engagementen over te maken.

Minister Philippe Muylers: Men is bezig met de evaluatie, maar ik heb hier niet meteen het tijdstip bij waarop die wordt afgerond. We zullen dat overmaken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het organiseren van een nationale voetbalconferentie

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister, op 3 februari stelde uw collega, de Waalse minister van Sport André Antoine, aan federaal premier Leterme voor om een nationale voetbalconferentie in ons land te beleggen. Antoine stelde: “We moeten profiteren van het effect van het WK 2018 om oplossingen te vinden voor de problemen die ons voetbal ondermijnen.” Het is lovenswaardig, uiteraard, dat hij zo bezorgd is over het voetbal. Daarop valt niets aan te merken.

In de media wordt er gesteld dat premier Leterme het initiatief zal nemen tot het oprichten van een werkgroep die de problemen moet oplijsten waar spelers, ouders, clubs en federaties mee kampen. Deze nationale voetbalconferentie zou al in het voorjaar plaatsvinden en moet bij wijze van spreken een ‘elektroshock’ veroorzaken. Toen ik dat allemaal las, had ik onmiddellijk sterke bedenkingen bij dit initiatief, of toch de manier waarop het wordt genomen. Sport is een gemeenschapsmaterie.

Minister, bent u van mening dat het initiatief voor dergelijke zaken federaal moet worden genomen? Werd u vooraf van dit initiatief op de hoogte gebracht? Zo ja, welke engagementen hebt u genomen? Zo nee, hebt u de minister van Sport van de Franse Gemeenschap en de federale premier hierover gecontacteerd en wat waren in dat geval de resultaten van deze contacten?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik kan kort zijn. Uiteraard is er overleg met de federale regering en met de collega’s uit de Duitstalige Gemeenschap, Brussel en Wallonië voor de organisatie van het WK. In dat overleg is er een vraag gesteld of het in het kader van het WK niet nuttig zou zijn om bepaalde dingen bij het voetbal te bekijken. De agenda waarop u doelt, is mij niet bekend. Als het gaat over zaken die puur de materie zijn van de gemeenschappen, heb ik geen behoefte aan zo’n vergadering.

De heer Johan Deckmyn: Ik ben bezorgd over de beeldvorming als we telkens met dergelijke initiatieven worden geconfronteerd. Het principe van Sport als gemeenschapsmaterie wordt met de voeten getreden. De indruk wordt gegeven dat dit altijd nationaal wordt gestuurd.

Minister Philippe Muylers: Bij het WK is er geen andere mogelijkheid. Als je een Belgisch-Nederlands bid doet, kun je niet anders dan dat op Belgisch vlak organiseren. Als op de vergadering over het WK wordt voorgesteld om over gemeenschapsoverstijgende zaken die met het WK te maken hebben overleg te plegen, zal ik zien wat de agenda is. Als het gemeenschapsoverstijgend is en te maken heeft met het WK, lijkt het mij logisch. Andere zaken zal ik wel met mijn collega’s bespreken. Over doping hebben wij bijvoorbeeld gemeenschapsoverleg tussen de gemeenschappen met Brussel erbovenop omdat doping ook deels behoort tot het gezondheidsbeleid.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de terugvordering van btw bij (kermis)koersen

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de problemen die Vlaamse sportorganisatoren ondervinden wegens de federale toepassing van de btw-reglementering

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, minister, collega's, kermis staat tussen haakjes in de titel van mijn vraag en eigenlijk gaat het zelfs over meer dan koersen alleen. Sinds 1 februari zijn bepaalde wielervedstrijdorganisatoren btw-plichtig. Het is een nieuwe interpretatie van de artikelen 44 en 56 van de btw-wetgeving, waarbij, grof uitgedrukt, sportorganisatoren met een omzet groter dan 5580 euro nu als btw-plichtig worden beschouwd. In de jaren tachtig raadde de btw-administratie verschillende van die organisatoren nog aan om het btw-nummer dat ze toen hadden, af te schaffen.

Het gaat hierbij niet enkel om de grote koersen, die we allemaal op tv zien, maar ook om heel veel kleine koersen rond de kerktoren, de zogenaamde kermiskoersen. De maatregel is met terugwerkende kracht ingevoerd. Voor die kermiskoersen is het betalen van een factuur voor de voorbije 3 jaar nefast. Hoe hoog die factuur is, hangt af van koers tot koers, van organisatie tot organisatie, maar het kan oplopen tot duizenden euro's. Volgens de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond is dit nefast voor heel wat wedstrijden in Vlaanderen en men vreest voor de stopzetting van vele kleinere koersen.

Daarbij is er een zekere willekeur bij de toepassing. Bij mijn weten zijn er 585 organisatoren in Vlaanderen. Op dit moment zijn er 84 btw-plichtig geworden. Dat zijn de organisatoren die voornamelijk bezig zijn met profwedstrijden. Als men de strikte interpretatie van die artikelen gaat volgen, zijn ook de kleinere organisatoren betrokken, want ook zij hebben een omzet groter dan 5580 euro. De vraag is wanneer de FOD Financiën de interpretatie opnieuw zal verruimen.

Uw administratie is zich al een tijdje bewust van deze problematiek. In een onderzoek van 28 mei 2009 met betrekking tot de btw-problematiek in de beleidsvelden Cultuur, Jeugd en Sport, geeft het KPMG-rapport voor Sport aan dat er twee grote knelpunten zijn bij de bepaling van het btw-statuu: de toepassing van de verschillende btw-vrijstellingen en de informatieverstrekking vanuit de overheid. Een van de belangrijkste beleidsaanbevelingen is dat de Vlaamse minister van Sport de problemen van de lokale wiel- en andere organisaties moet aankaarten bij de minister van Financiën. De betrokken organisaties in de sportsector zouden geen of voldoende informatie ontvangen hebben over de btw-toepassing en over de retroactieve terugvordering. Zo werden de organisatoren van wegwedstrijden pas op 18 december bij elkaar geroepen voor een informatiemoment. Daar werd hun droogweg meegedeeld dat er al jaren geruchten waren dat zij binnenkort de factuur zouden moeten betalen voor de voorbije 3 jaar. Ze werden dus voor een voldongen feit geplaatst. De informatiedoorstroming liep en loopt dus mank. Volgens het KPMG-rapport van de Vlaamse administratie is hier een taak weggelegd voor de overheid.

Toevallig werd een drietal weken geleden in de Kamer een vraag gesteld over de terugvordering en toepassing van de btw op sportorganisaties, meer bepaald de wielerverenigingen. In zijn antwoord gaf de federale minister van Financiën Reynders aan dat hij steeds bereid is om een contact te organiseren tussen zijn administratie en de organisatoren om een oplossing te vinden en de toekomst van de wielervedstrijden te verzekeren.

In Vlaanderen is de wielersport populair. Vele grote, maar nog meer kleine wielervedstrijden zorgen voor een unieke Vlaamse wielersfeer. Het verdwijnen van deze lokale activiteiten ten gevolge van de te hoge btw-factuur, zou een verlies zijn op sportief, cultureel en sociaal vlak.

Minister, in uw beleidsnota staat duidelijk dat u met de federale overheid overleg zult plegen om af te toetsen of het mogelijk is om voor de btw-knelpunten een oplossing te vinden. U verwijst zelf naar het stimuleren en het verhogen van sportparticipatie en naar de kwaliteit van het sportaanbod. Hiertoe behoren ook de lokale wielerverenigingen.

Ook de federale minister geeft aan overleg te willen plegen. Iedereen is blijkbaar van goede wil. De vraag is nu hoever het staat met dat overleg. Is er al een overleg gepland of geweest? Wat is de agenda en wat zijn de resultaten van dat overleg?

In uw beleidsnota verwijst u naar het onderzoek dat KPMG heeft gevoerd. Hebt u de beleidsaanbevelingen uit dat KPMG-rapport die verder gaan dan de aangehaalde problematiek, intussen ter harte genomen? Wat is er op dat vlak gebeurd?

Welke maatregelen zult u op Vlaams niveau nemen zodat de lokale sportverenigingen in de toekomst beter geïnformeerd worden over de informatieverstrekking inzake de gratis beschikbare bronnen als de informatie vanuit de FOD Financiën? Het gaat potentieel uiteraard over veel meer dan de kermiskoersorganisatoren. Het kan gaan over honderden zo niet duizenden sportorganisatoren. Het zou dan ook nuttig zijn om de problematiek in kaart te brengen en op basis daarvan de nodige informatie te verstrekken. Net zoals er de voorbije jaren heel wat geruchten waren in de context van de wielersportorganisatoren, gaan er nu ook heel wat geruchten bij andere sportorganisaties. Meer informatie is daar zeker welkom.

Minister, hebt u weet van nog meer doorlichtingen van sportieve organisaties door de FOD Financiën? Welke voorzorgsmaatregelen kunnen de clubs/verenigingen nemen om een terugvordering en zeker de retroactiviteit te vermijden?

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Hier is al heel wat gezegd, ik zal het niet allemaal herhalen. Ik zal ook een vraag laten stellen op het federale vlak. Die btw-kwestie is immers een federale materie.

Minister, in uw beleidsnota pleit u ervoor om overleg te plegen met de federale overheid. Sinds eind mei 2009 is het rapport van uw voorganger over de btw in de sport bekend. De knelpunten zijn dus gekend. Vroeger werd er veel gedoogd door bijvoorbeeld de btw-administratie als het ging over sportevenementen omdat een te strikte toepassing van de btw-wet een probleem vormde voor de sector.

Los van de vraag of de btw-administratie naar de letter van de wet gelijk heeft of niet en ondanks het feit dat het niet uw bevoegdheid is, meen ik dat het uw taak is om voor de hele Vlaamse sportsector te zoeken naar een oplossing.

Hebt u al stappen ondernomen om de btw-problematiek voor de sportsector te bespreken met uw federale collega? Hebt u al contact opgenomen en overleg gepleegd met uw federale collega inzake de specifieke toepassing van artikel 56/2 van het btw-wetboek, waar tienduizenden Vlaamse sportclubs en sportorganisatoren het slachtoffer van dreigen te worden?

Zult u pleiten voor een afzonderlijke btw-regeling voor de hele sportsector? Erkent u de hoogdringendheid en de noodzaak van maatregelen voor de Vlaamse sportsector die zwaar wordt getroffen? Wat is de planning voor het overleg?

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister, ik vind het vreemd dat de beslissingen over de btw-regelgeving met terugwerkende kracht worden genomen. In het voorbeeld over de kermiskoersen dat de heer Bothuyne heeft geschetst, kan dat tot dramatische gevolgen leiden. Het

wielrennen zit de Vlamingen in de genen. Er is niet alleen groot enthousiasme over Vlaamse en internationale klassiekers, ook de traditionele kermiskoersen zijn heel populair in Vlaanderen.

De problemen die naar voren worden geschoven in verband met de wielersport zijn exemplarisch, maar eigenlijk geldt deze problematiek voor heel de sportsector. Dat door de federale btw-wetgeving veel van die kermiskoersen dreigen te verdwijnen, is dan ook een brug te ver. De minister van Sport heeft hier dan ook een belangrijke verantwoordelijkheid. Die verantwoordelijkheid werd door de minister vertaald in de beleidsnota waar hij ter zake het engagement wou opnemen om in overleg met de federale overheid naar een oplossing te zoeken.

Deze zaak toont nog maar eens aan dat het in dit land moeilijk is om een coherent beleid te voeren. Sport is een gemeenschapsmaterie maar het beleid dat de minister moet voeren, wordt vaak gehinderd door federale maatregelen waarover vooraf niet werd overlegd, met alle gevolgen van dien. In dit geval gaat het over de weinig transparante btw-wetgeving, maar dit is zeker geen alleenstaand geval. Daarom wens ik mij ook aan te sluiten bij de meeste vragen van de collega's. Minister, hoe wenst u deze zaak aan te pakken?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, ik wil even dissident gedrag vertonen. *(Opmerkingen)*

Voor vandaag is dat toch wel nieuw. Ik sluit me aan bij de vragen en de basisstelling van de heer Bothuyne.

Er is nood aan een duidelijke fiscale regeling voor de sport in het middenveld, tussen de amateur en de prof. Er moet een goede regeling komen, zowel voor de btw als voor de algemene fiscaliteit. Ik vind ook dat het niet kan dat de btw zonder duidelijke richtlijnen en verwittiging met terugwerkende kracht wordt gerecupereerd bij organisatoren die het geld niet hebben omdat ze het al hebben uitgegeven ten bate van de sport. Ik sluit me bij deze stellingen aan.

Maar we moeten ook eerlijk zijn: er is natuurlijk wel een en ander te regelen. Er gaat in dat circuit wel wat geld om dat misschien best wel aan de btw wordt onderworpen. Er gaat veel zwart geld om. Ik spreek niet ten nadele van de organisatoren, maar u weet zo goed als ik dat heel veel vergoedingen worden betaald en dat heel veel sporters worden betaald, deels op, deels onder de tafel. Organisatoren worden vaak gedwongen om het spel mee te spelen. Zij zijn ook het slachtoffer van praktijken die in bepaalde sportcircuits aanwezig zijn.

Ik heb hetzelfde ook al een paar keer meegemaakt in de cultuursector. Het topje van de ijsberg is dat een organisator mag opdraaien voor malafide praktijken waarvoor hij niet verantwoordelijk is, maar die wel bestaan. Ik zou graag hebben dat de praktijken die niet oké zijn, worden onderzocht en opgelost. De organisatoren mogen daar niet het enige slachtoffer van zijn.

Mijnheer Bothuyne, u weet goed dat heel veel voetballers en wielrenners in provinciale in het zwart worden betaald. Dat moeten we opgelost krijgen. Het is ook allemaal niet eerlijk. Ik wil niet dat de organisator er de pineut van wordt en bij extensie de wielersportliefhebber die naar de wedstrijd gaat.

De malafide praktijken uit het milieu moeten ook aandacht krijgen. Het is op lange termijn in het belang van de sport en van de sporters zelf dat het wordt opgelost. Het is duidelijk een medaille met twee kanten.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, collega's, ik ga proberen om het geheel duidelijk te kaderen en om te zeggen wat ik wel en niet aan het doen ben. Als er vanuit een sector

uitdrukkelijk wordt gevraagd om samen naar minister Reynders te gaan, dan ben ik daar altijd toe bereid.

Ik heb in mijn beleidsnota gezegd dat ik de btw-problematiek wil aanpakken en wil bespreken met mijn collega. Ik heb het nog niet gedaan omdat ik op dit ogenblik bezig ben met een bijkomend onderzoek om beter gewapend naar minister Reynders te gaan.

De beleidsaanbevelingen uit het rapport van KPMG van 2009 kunnen als basis dienen. De aangehaalde problematiek van de wielerverenigingen kan een element zijn, evenals het gebrek aan informatiedoorstroming.

Wat vandaag vooral ontbreekt, zijn actuele updates over al dan niet een btw-plicht voor de sector. Daarover is er een project gestart met de Vlaamse Sportfederatie, dat in augustus wordt afgerond. De Vlaamse Sportfederatie biedt een btw-audit aan aan de clubs die aangesloten zijn bij de VSF. Een externe partner gaat dan bij de sportclubs die dat wensen, na of een sportclub op basis van de huidige wetgeving al dan niet btw-plichtig is. Die informatie kan nuttig zijn om met minister Reynders een inhoudelijk gesprek te voeren. Wie is er btw-plichtig? Wie niet? Waarom wel? Waarom niet? Ik hoop dat het Dynamo Project van de VSF ook tot meer transparantie zal leiden en ons nog meer informatie kan geven voor het gesprek met minister Reynders.

Daarnaast is er nog een ander belangrijk aspect. Onder andere VVW-Recrea heeft contact opgenomen met mijn kabinet in verband met een btw-knelpunt. Zoals uit het rapport van KPMG blijkt, is de vrijstelling van artikel 44, paragraaf 2, ten derde, van het btw-wetboek niet van toepassing op alle activiteiten van sportclubs. Vrijgesteld van btw zijn “de diensten verstrekt door exploitanten van sportinrichtingen en inrichtingen voor lichamelijke opvoeding aan personen die er aan lichamelijke ontwikkeling of aan sport doen, wanneer die exploitanten en inrichtingen instellingen zijn die geen winstoogmerk hebben en zij de ontvangsten uit de vrijgestelde werkzaamheden uitsluitend gebruiken tot dekking van de kosten”. Recrea heeft hierover een zaak hangende bij het hof van beroep. Vooral watersportclubs en maneges worden geconfronteerd met de problematiek. Volgens de btw-administratie is het ter beschikking stellen van ligplaatsen voor boten en het stallen van paarden niet vrijgesteld van btw. Om een terugvordering tegen te gaan en een oplossing te vinden, kunnen de sportclubs in eerste instantie best zelf contact met de lokale btw-administratie opnemen. Ik hoop dat er snel een uitspraak zal volgen. Die uitspraak zou dan tijdens het gesprek met minister Reynders een element kunnen vormen.

Het gaat, met andere woorden, om twee verschillende elementen. Ten eerste, het Dynamo-project zal informatie opleveren. Ten tweede, er zal een uitspraak in beroep volgen. Ik wil beide elementen tijdens het gesprek ten gronde met minister Reynders behandelen.

Indien er nu specifieke problemen zouden zijn en ik de vraag zou krijgen met minister Reynders in overleg te treden, zal ik dat zeker doen. Of een aparte btw-regeling voor de hele sportsector zinvol en haalbaar is, zal uit dit gesprek moeten blijken. Zoals de heer Caron al heeft vermeld, komen er gelijkaardige vragen uit andere sectoren. Hij heeft naar de cultuursector verwezen. Daarnaast is er ook de jeugdsector. Ik zal overleg plegen over wat al dan niet kan.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Ik dank de minister voor zijn antwoord en voor zijn bereidwilligheid overleg te plegen. Voor een aantal sectoren is dit dringend en kan dit niet tot na de zomer wachten. Een aantal organisatoren wordt nu met zware facturen geconfronteerd. Ze proberen allemaal een individueel gesprek met de lokale btw-administratie op gang te brengen. Dit lijkt me niet de juiste werkwijze. Iedereen trekt in verspreide slagorde naar de btw-administratie. Dit lijkt me geen goed gecoördineerd beleid. Volgens mij moeten we, in samenwerking met de BWB en met de minister als bereidwillig organisator, zo snel mogelijk een gesprek tot stand brengen. Ik ben in elk geval bereid hieraan mee te helpen.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik zou graag nog zicht op de timing krijgen. Wanneer denkt de minister klaar te zijn? (*Opmerkingen van minister Philippe Muyters*)

Als dat in augustus 2010 zal gebeuren, zal het gesprek met minister Reynders allicht in september 2010 plaatsvinden.

Minister Philippe Muyters: Het onderzoek dat deel van het Dynamo-project uitmaakt, zal in augustus 2010 worden afgerond. Ik hoop tegen dan ook over een uitspraak van het hof van beroep te beschikken. Als ik over die elementen beschik, zal ik beter gewapend zijn voor het gesprek met minister Reynders.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Dat is dan ook weer opgelost. We zullen dit in september 2010 weer oprakelen. Ondertussen heeft minister Reynders de vraag gekregen. Hij zal op de hoogte zijn.

Ik wil nog even ingaan op wat de heer Caron heeft gezegd. Er zit zwart geld in de sportsector. We moeten eerlijk zijn. We willen dat er grotendeels uit halen. (*Opmerkingen*)

Niet alles moet eruit. Dat was een grapje. (*Gelach*)

Ik hoop dat de minister ook het statuut van de trainers zal bespreken. Dit is een punt ter attentie van de werkgevers. Veel mensen worden onder tafel betaald. Dat is ook een knelpunt. De minister zou dit eventueel kunnen incalculeren. Wat uit de besprekingen zal komen, valt nog af te wachten. Het wordt allicht een zware vergadering. Ik denk dat alle aanwezigen bereid zijn een steentje bij te dragen indien zou blijken dat de minister nog informatie nodig heeft.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het organiseren van trainingsfaciliteiten in Vlaanderen voor atleten in het kader van de Olympische Spelen in Londen in 2012

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, zoals iedereen ondertussen weet, vinden de Olympische Spelen en de Paralympics in 2012 in Londen plaats. Vlaanderen ligt dicht bij Londen. We zouden van deze gelegenheid gebruik kunnen maken om Vlaanderen als de trainingsplaats bij uitstek voor Olympische trainers en atleten te promoten. We hebben het in deze commissie overigens al eerder over deze zaak gehad.

– *De heer Bart Caron, ondervoorzitter, treedt als waarnemend voorzitter op.*

De rechtstreekse aanleiding tot deze vraag om uitleg is eigenlijk een lokaal voorval. Onlangs heb ik de schepen van Sport van de stad Gent tijdens een vergadering van de Commissie Cultuur, Evenementen, Feesten, Sport, Recreatie en Toerisme een aantal vragen over dit onderwerp gesteld. Ik citeer even het commissieverslag: “Wat de samenwerking met anderen betreft, zijn er weinig gemeenschappelijke initiatieven. West-Vlaanderen en Limburg hebben al initiatieven genomen. Op Vlaams niveau heeft de schepen geen weet van gemeenschappelijke initiatieven. Hij zal een gesprek hebben met de Vlaamse minister van Sport, wat tot op heden nog niet gelukt is. De schepen ziet niet meteen een Vlaams gemeenschappelijk initiatief ontstaan en vreest verbrokkeling.”

Ik vind dat vreemd. Tijdens de discussie met de schepen heb ik gemerkt dat hij zich zelf verbaasde over de geringe mate waarin hij tot de Vlaamse overheid kon doordringen. Hij zou

de minister ervan willen overtuigen gemeenschappelijke initiatieven te nemen. Nu worden her en der initiatieven genomen. Het is opvallend dat het steeds om individuele initiatieven van provincies of van steden gaat. Er zou een samenwerkingsverband tussen de Vlaamse en de Nederlandse provincies Limburg zijn. De provincie West-Vlaanderen zou aansturen op een samenwerkingsverband met instanties in het noorden van Frankrijk. In de provincie Oost-Vlaanderen is een initiatief genomen in samenwerking met de stad Gent en met de Universiteit Gent.

Het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) coördineert de initiatieven. Soms wordt ook het agentschap voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Blos) bij deze initiatieven betrokken. Het BOIC heeft in dit verband trouwens een website met de titel 'London 2012 ... Sports Hospitality' gecreëerd. Deze website staat ter beschikking van alle internationale Olympische comités.

– De heer Philippe De Coene, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.

Het valt me op dat de Vlaamse overheid deze gelegenheid niet of weinig aangrijpt om Vlaanderen als sportieve en cultuurhistorische regio op de kaart te zetten. Ik heb nog geen initiatieven gezien. Het stimuleren van dergelijke initiatieven biedt trouwens ook op economisch vlak veel mogelijkheden. Sommige initiatiefnemers hebben in het verleden contact opgenomen met de minister om dergelijke projecten op te starten, maar zijn nu toch maar zelf gestart met initiatieven omdat volgens mijn informatie een reactie van de Vlaamse overheid achterwege blijft.

Ik heb dus volgende vragen. Bent u al gecontacteerd door lokale overheden over de organisatie van dergelijke initiatieven? Wat is uw houding ten aanzien van deze initiatieven? Bent u niet van mening dat dergelijke zaken een gecoördineerde Vlaamse aanpak verdienen? Werden er in het kader van Londen 2012 door de Vlaamse overheid initiatieven genomen om Vlaanderen als sportieve en cultuurhistorische regio te promoten?

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, minister, collega's, het verbaast me ook dat we hierover weinig vernemen. Dit is een uitgelezen kans om Vlaanderen op de kaart te zetten. De vraag is niet of u door Vlaamse gemeenten bent gecontacteerd, maar wel welke initiatieven u al hebt genomen om op de kar te springen. Als dat nog niet is gebeurd, wil ik u vragen om dat alsnog en zo snel mogelijk te doen. De buurlanden zijn druk bezig met het meepikken van een graantje. De agenda's van topsporters liggen lang op voorhand vast. Het is dus hoog tijd dat er initiatieven worden genomen. Daarbij pleit ik ervoor dat u overlegt met de minister van Toerisme en met de minister-president, want die is ook bevoegd voor het buitenlands beleid. Er moet immers worden onderzocht of de buitenlandse vertegenwoordigingen het nodige lobbywerk kunnen verrichten.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Collega's, ik denk dat enkele maanden geleden ongeveer exact dezelfde vraag is gesteld. Toen heeft de minister heel uitgebreid geantwoord. Misschien moet men de volgende keer een heel klein beetje meer research verrichten vooraleer men een vraag indient.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, collega's, het is juist wat mevrouw Werbrouck zegt: ik heb al geantwoord. Ik zal heel kort de stand van zaken toelichten. Tot vandaag ben ik hierover door niemand rechtstreeks aangesproken. Dat is een eerste punt. Ten tweede: nadat ik was aangesteld als minister van Sport en met de vraag van mevrouw Werbrouck werd geconfronteerd, bleek dat het BOIC de coördinatie van verschillende initiatieven op zich heeft genomen. Dat lijkt me vanzelfsprekend, aangezien het BOIC met de verschillende nationale Olympische comités contacten onderhoudt en de aangewezen instelling is om

ervoor te zorgen dat andere nationale Olympische comités van onze sportinfrastructuur – in overleg met de uitbaters daarvan – gebruik maken.

Laat me duidelijk zijn: niet voor elke sporttak is voldoende infrastructuur daarvoor aanwezig. Het is dus aangewezen dat het BOIC de coördinerende rol op zich neemt, en daartoe bilateraal overlegt. Het BOIC kent de vragen; de exploitanten het aanbod.

Ik heb minister Bourgeois geraadpleegd en hij voert gesprekken over projecten ter promotie van Vlaanderen als sportieve en cultuurhistorische regio in het kader van de komende Olympische Spelen. Vandaag zie ik dus niet het nut van een initiatief in, en ik heb daartoe ook geen enkele vraag gekregen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, minister, collega's, ik heb geen lessen te krijgen over welke vragen ik wel of niet mag stellen. Het is juist dat deze problematiek hier al enkele keren aan bod is gekomen. Ik heb daar trouwens naar verwezen.

Ik heb echter ook gezegd dat er zich een nieuw feit voordoet: lokale overheden laten duidelijk weten dat er geen contacten zijn en vragen een coördinerende rol van de Vlaamse overheid. De minister geeft die coördinerende rol op het vlak van sport blijkbaar volledig uit handen, en draagt die over aan het BOIC. Ik vind het vreemd dat lokale besturen die nu al samen met het BOIC projecten opzetten, vragen dat Vlaanderen en coördinerende rol op zich neemt.

Minister Philippe Muyters: Ik ben verbaasd. Ik heb geen enkele rechtstreekse vraag in die zin gekregen. En ik heb u uitgelegd waarom ik zelf geen initiatief neem.

De heer Johan Deckmyn: Ik neem akte van wat u zegt. Een van beide personen spreekt de waarheid niet, en ik ben geneigd u te geloven. Het blijft wel zo dat het niet is omdat u geen vraag krijgt dat u zelf geen initiatief zou moeten nemen. Dat moet samen met uw collega's gebeuren, want het gaat immers over meer dan sport. We bevinden ons dicht bij Londen. We moeten dus van de gelegenheid gebruik maken om Vlaanderen te promoten, op sportgebied maar ook op cultuurhistorisch vlak. Dat kan Vlaanderen op economisch vlak erg veel opleveren. Waarom zou Vlaanderen dan geen initiatieven nemen? Het zou Vlaanderen veel opleveren, zowel op het vlak van sport, toerisme als economie.

Minister Philippe Muyters: Ik heb u al geantwoord dat minister Bourgeois een initiatief heeft genomen. Hij voert in dat verband gesprekken. Ik stel voor dat u daar meer details over vraagt. Het gebeurt daar wel. Ik wil herhalen waarom ik geen rol op me neem. Niet alleen werd het me niet gevraagd, het BOIC is die instelling die ook contact heeft met de andere nationale Olympische comités en kan zien welke sportinfrastructuur er nodig is voor die diverse nationale Olympische comités. Die instelling kan bekijken waar in Vlaanderen dat kan worden geplaatst en waar er interesse voor is, gezien de bezettingsgraad van onze sportcomplexen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik wil er de leden op wijzen dat mijn provincie, West-Vlaanderen, ter zake een aantal stappen heeft gezet. West-Vlaanderen heeft een traditie van samenwerking, niet alleen met Noord-Frankrijk, maar ook met Sussex en Kent, de zuidelijkste regio's van Engeland. Met die regio's, en ik denk ook met Zeeland, is er een project geweest om de bestaande topsportinfrastructuur ter beschikking te stellen van de Olympische Spelen, als oefeninfrastructuur voor een aantal sporttakken en -bonden. Er worden zelfs ook materiële infrastructuraanpassingen gedaan ter zake. Er wordt vooral ook heel veel ingezet op marketing. Het is een regioproject dat zeker toeristische neveneffecten kan hebben voor die streek.

Ik ben bij de presentatie geweest van dat project. Er zijn ook contacten met het BOIC, om via die weg dat aanbod te doen aan de internationale Olympische wereld en de participerende sportbonden. Er is dus wel degelijk een initiatief, van West-Vlaanderen. Dit is logisch: er is

een samenwerkingsverband, we liggen dicht bij de grens, we hebben stations en schepen naar Engeland. We liggen dicht bij Engeland. We zouden dit kunnen doen tijdens de Spelen en in de aanloop naar die Spelen. Ik vind het fijn dat mijn provincie zich op dat terrein wil profileren.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Mevrouw Werbrouck, wij hebben geen lessen te krijgen van LDD. Ik zit ook niet te volgen welke vragen u hebt gesteld: laat dat duidelijk zijn.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Gewoon ter informatie: een vrijwel identieke vraag is hier enkele maanden aan bod gekomen, punt aan de lijn. Ik heb daar geen enkele andere intentie bij.

De heer Veli Yüksel: Dat neemt niet weg dat een vraag nogmaals aan bod kan komen.

Minister, het is geen aanval op uw beleid. Ik begrijp dat u zegt geen vraag te hebben gekregen, maar dat neemt niet weg dat u als minister van Sport uw gewicht kunt gebruiken om hiervoor een lans te breken, om samen met het BOIC en de nationale federaties een rol te spelen en ook voor Vlaanderen iets binnen te halen. Meer vragen wij niet.

Minister Philippe Muyters: Ik dacht dat ik duidelijk had gezegd waarom ik dit niet heb gedaan: niet omdat ik geen vraag heb gekregen, maar omdat het BOIC al een initiatief had genomen. Bovendien is het BOIC goed geplaatst. Wat de heer Caron ook naar voren brengt, is een duidelijk voorbeeld van wat al is opgestart voor ik minister ben geworden. Met Bloso lopen er nu twee initiatieven qua sportinfrastructuur, met het BOIC. Dat heb ik echter allemaal gezegd. Ik heb het ook gehad over de bezettingsgraad. Als er niet echt een toegevoegde waarde kan zijn, is het niet nodig overal tussenbeide te komen. Als u me de toegevoegde waarde kunt aantonen die ik kan hebben, dan zal ik dat met plezier op mij nemen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het rapport van de VUB met betrekking tot topsportscholen

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik had mijn vraag al ingediend voor er een plenaire vergadering was geweest. Zoals u weet, mogen we maar één vraag stellen. Mijn andere vragen bleven nog wat in het achterhoofd hangen, dus ik heb ze opnieuw ingediend.

Ik heb iets met die topsportscholen. Welke methode zal er worden gebruikt? Het lijkt me dat er al een tipje van de sluier mag worden gelicht over de manier waarop de VUB die evaluatie zal verrichten. Welke richting gaat dit uit? Welke topsportscholen zijn er eigenlijk al aan een evaluatie onderworpen? Ik weet dat enkele topsportscholen tot op heden nog niet zijn geëvalueerd. Ik veronderstel dat niet alle scholen worden geëvalueerd, of is men daar nu nog mee bezig en wordt dat pas tegen eind juli concreet gemaakt? Dan zou de vraagstelling echter nu toch al moeten gebeuren.

Wat is het budget voor die evaluatie? Ik heb dat niet teruggevonden. Het is uw voorganger die heeft beslist wie die opdracht zou krijgen, maar hoe is dat eigenlijk gebeurd? Wordt zomaar beslist dan eens een beroep te doen op de VUB en dan op de Universiteit Gent? Ik weet dat ik niet naar intenties mag peilen, maar ik zou willen weten waarom die opdracht naar de VUB is gegaan. Worden er naast de VUB nog andere instanties betrokken? Wie wordt betrokken bij de bespreking van de resultaten van de evaluatie? Mensen uit de sportwereld zullen immers andere conclusies trekken dan bijvoorbeeld mensen uit de academische wereld. Zijn er in het verleden evaluaties gedaan? Zo ja, door wie? Zijn daar

eigenlijk resultaten van bekendgemaakt? Zal het topsportconvenant voor volgend schooljaar nog worden gewijzigd bij de laatste evaluatie van dit jaar? Zo neen, waarom zou u dat nu nog niet doen? Zo ja, dan zou ik willen vragen dat u, zodra u in juli het rapport heeft, zo snel mogelijk met de minister van Onderwijs zou gaan spreken over dat topsportconvenant.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Collega's, minister, ik sluit me graag aan bij deze vraag. Over de evaluaties van die topsportscholen is inderdaad al heel veel gezegd in veel verschillende omstandigheden. Wees gerust, collega, de vraag mag van mij nog gesteld worden. Ik vind ze niet overbodig. Alle beetjes helpen om te komen tot die evaluaties. En dat wil ik mee onderstrepen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik zal beginnen met te herhalen wat ik in de plenaire vergadering heb gezegd. Ondertussen heb ik begrepen dat het nooit slecht is om iets te herhalen. *(Opmerkingen van mevrouw Ulla Werbrouck)*

Ik was toen inderdaad moeilijk hoorbaar. U moet zich vandaag niet inhouden: ik heb mijn stem terug.

Mevrouw Werbrouck, de topsportscholen hervormen en evalueren moet natuurlijk gebeuren samen met de minister van Onderwijs. Ik kom daar straks nog op terug. Het gaat om een gemeenschappelijke bevoegdheid. De evaluatie die wij maken, is er een vanuit het oogpunt van de topsporter. Dat is heel iets anders dan het onderzoek van het schoolaspect. Bij ons onderzoek wordt de topsporter bevestigd. Het gaat zowel om alle sporters die uit de topsportschool komen, als de mensen die niet in een topsportschool hebben gezeten. De vragen gaan voor een deel over de perceptie, over hoe een aantal zaken worden beoordeeld.

Er wordt gekeken wat er gebeurt na de topsportschool, zowel op het sportief als op het studiegebied. Concreet bevestigde pijlers zijn de omkadering/ondersteuning tijdens de ontwikkelingsfase, de ondersteuning tijdens de topsportcarrière, de trainingsfaciliteiten binnen en buiten de topsportscholen en het deskundigheidsniveau van de trainer in en naast de topsportscholen. Op die manier krijgt men een idee van ervaren topsporters die wel of niet in een topsportschool hebben gezeten, van de omgeving waarbinnen ze werken en trainen. De Vlaamse Regering en Bloso zullen samen beslissen of deze evaluatie ook nog bij federaties en de scholen zelf zal worden verder gezet. Zoals al vooraf aangehaald, zijn ook de topsporters ondervraagd die niet behoren tot de categorie 1-sporttakken.

Het klopt dat u de kostprijs niet terugvindt. Die zit in het 'continu beleidsondersteund onderzoek'. Mijn voorganger heeft daarvoor 60.000 euro uitgetrokken voor de VUB. Het gaat om verschillende onderzoeken door een soort steunpunt voor onderzoek. Het onderzoek naar de topsportscholen, en ook de nulmeting, maakt hiervan deel uit. De opdracht werd gegund op basis van noden die werden gedetecteerd door de toenmalige topsportmanager en door mijn voorganger.

Na het finaliseren van het rapport door de VUB, zullen de resultaten besproken worden met alle actoren die bij het scenario voor de toekomst van de topsportscholen vanuit de sportsector betrokken zijn: de Task Force Topsport, de topsportfederaties en de schoolcoördinatoren. De Task Force Topsport zal vervolgens hieromtrent aan mij een advies overmaken. Waar het onderwijsaangelegenheden betreft, zal ik overleg plegen met mijn collega van Onderwijs. Ik veronderstel dat hij zal voorstellen om hierbij ook andere mensen uit het onderwijs te betrekken.

In het verleden werden nog studies uitgevoerd. De externe studie over de werking van de topsportscholen betreft het IOS-rapport (Inter-universitair Onderzoekscentrum voor Sportbeleid) van 2000. De werking van de topsportscholen werd mee op basis hiervan door de begeleidingscommissie van het topsportconvenant bijgestuurd, zonder dat dit meteen tot een

aangepast convenant heeft geleid. De bijsturing van het convenant of van topsport gebeurt eigenlijk permanent. Er is een permanente opvolging en evaluatie. Het Topsportactieplan Vlaanderen 2004-2008 heeft aanleiding gegeven tot een aangepast topsportconvenant in 2004, waarmee een aantal pijnpunten werden weggewerkt, zoals de uitbreiding van de aangeboden studierichtingen en de mogelijkheid om te starten in de middenschool en in de basisschool. Parallel hiermee is ook het Vlaams topsportbudget voor de topsportscholen stelselmatig gestegen. Ook in het Topsportactieplan Vlaanderen I en II zijn er aanbevelingen inzake de onderwijsaanlegenheden binnen de topsportscholen. We zullen die zaak opnemen met Onderwijs.

Er is binnenkort een bilateraal overleg met de minister van Onderwijs om de toekomstmogelijkheden rond het topsportconvenant te bespreken. Op basis van het toekomstscenario dat zal worden uitgewerkt, kan het topsportconvenant eventueel bijgewerkt worden. Het is als dusdanig niet gelinkt aan het VUB-rapport, dat nog moet verschijnen. We zullen nagaan hoe gezorgd kan worden voor een inbreng daarvan.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb al vaak dergelijke enquêtes moeten invullen. Ik vraag telkens naar de resultaten, omdat die me erg interesseren. Ik heb die echter nog nooit gekregen. Dat is niet uw schuld. Ik werp het enkel even op. Ik heb het gevoel dat onze expertise gewoon geklasseerd wordt. Ik hoop dat dat niet het geval is en dat daar effectief iets mee gebeurt.

Ik heb het gezegd in de plenaire vergadering, het zijn grotendeels multiplechoicevragen. Sportmensen kunnen zulke vragen heel moeilijk beantwoorden. Het antwoord is zelden a of b, het is een mix van alle antwoorden. Dat is het moeilijke aan zo'n evaluatie. Daarom vraag ik om eens een heel grondige evaluatie te doen. Het was sowieso nodig om een evaluatie te doen, want de vorige dateert van lang geleden. Ik hoop dat we in juli de resultaten zo snel mogelijk kunnen bekijken, zodat we zelf onze conclusies kunnen trekken.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Minister, u verwijst terecht naar het domein Onderwijs. Dat is even belangrijk als Sport in deze zaak. Er komt overleg. Hoe concreet is dat? Zijn er al afspraken over het onderzoek en de evaluatie? Hoe concreet zijn die? Neemt er iemand de coördinatie op zich?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik heb een gesprek gehad met minister Smet. We gaan de zaken samen verder behandelen. Daarom is de evaluatie niet opgesteld als een evaluatie van de topsportscholen, maar vanuit de perceptie van de topsporter. Dat is toch iets anders. We gaan de twee vergelijken: de resultaten van topsporters uit een topsportschool en de resultaten van andere topsporters. Is er een verschil op het gebied van begeleiding en omkadering? Dat is een methodologie. Ik hoop dat de studie tot bruikbare resultaten leidt. We hebben de eerste reacties gekregen. Die moesten nog worden uitgezuiverd en methodologisch op punt gesteld. Ik hoop dat we in juni van de VUB de juiste resultaten krijgen, waarmee we de gesprekken met minister Smet concreet en gewapend kunnen voeren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de arrestatie van twee lesgevers van Sportievak vzw in Frankrijk

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, minister, dames en heren, Sportievak vzw organiseert al langer ski- en snowboardvakanties in het buitenland, dus ook in Frankrijk. Ze maken hierbij gebruik van gediplomeerde lesgevers die een cursus hebben gevolgd bij de Vlaamse Trainersschool (VTS).

Tijdens de krokusvakantie van 2009 werden twee van die lesgevers gearresteerd in Frankrijk. Er werden daarvoor verschillende argumenten aangehaald door de Franse justitie met het ontbreken van het ‘diplôme de moniteur de ski français’ als een van de hoofdredenen. De initiatiecursus van Bloso blijkt in Frankrijk niet geldig te zijn als diploma voor skileraar. In december 2009 werd de zaak uitgesproken door een Franse rechtbank in het nadeel van de lesgevers van Sportievak vzw. Daaropvolgend heeft uw kabinet een vergadering gehad met alle betrokken partijen om te kijken hoe het nu verder moet. Voorlopig maakt men op het VTS tijdens de initiatie skiën de opmerking dat men in Frankrijk nooit mag zeggen dat men aan het lesgeven is. Dat is nu een beetje de veiligheidsrem. We zijn nu een jaar later en staan opnieuw voor een druk seizoen tijdens de krokusvakantie – mijn vraag is enkele weken geleden ingediend, voorzitter. Het skiseizoen is nog niet afgelopen. Een oplossing zou dus meer dan welkom zijn.

Minister, wat is het resultaat van die vergadering op 15 januari 2010? Welke stappen gaat u ondernemen om tot een oplossing te komen? Wanneer mogen we een definitieve uitspraak in deze zaak verwachten? Welke stappen zult u ondernemen indien de uitspraak in beroep dezelfde blijft? Kunnen er nog stappen ondernomen worden voor het huidige seizoen om potentiële problemen voor lesgevers te voorkomen? Gaat u dit punt meenemen in het kader van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Gysbrechts, de opleidingen van het Bloso en de Vlaamse Trainersschool zijn in eerste instantie gericht op sportlesgevers in Vlaanderen ten behoeve van de sportfederaties.

Wat het lesgeven in skiën betreft, kan ik u melden dat dit in landen als Frankrijk, Oostenrijk en Italië om een echte economische activiteit gaat, die deel uitmaakt van een ski-industrie. Die landen beslisten dan ook om – enerzijds voor de veiligheid van de consument en anderzijds zeker voor een soort marktbescherming –, specifieke diploma-eisen te stellen aan iedereen die het beroep van skileraar op een professionele manier wil uitoefenen. Daarom raadt men bij VTS nu waarschijnlijk aan om niet te zeggen dat men skiles geeft. Professioneel lesgeven wordt daar moeilijk. In deze alpine landen is er nog een groot verschil in de praktijk. Alleen in Frankrijk worden de diplomavooraarden streng gevolgd.

Het resultaat van de vergadering van 15 januari is dat Sportievak vzw beslist heeft om tegen de uitspraak van de Franse rechtbank in beroep te gaan. Een aantal zaken kunnen in het voordeel van Sportievak worden bepleit, vooral het feit dat het om een erkende en gesubsidieerde sportfederatie gaat die handelt binnen een decretaal bepaalde opdracht. Heel belangrijk is ook dat het hier gaat om onbezoldigde lesgevers. De Franse wetgever voorziet voor de werking van sportfederaties en -clubs in uitzonderingen voor wat betreft de diplomaplicht. Enkel voor beroepsskileraars die werken in een bezoldigd kader eist men het hoogste diploma van de École Nationale de Ski et d'Alpinisme. Het beroep van skileraar is in Frankrijk gereguleerd in het kader van een Europese richtlijn. Voor skitrainingen binnen het vrijwilligerskader van een sportfederatie of -club volstaat het diploma van de Franse skifederatie in samenwerking met het departement Jeunesse et Sport. Deze diploma's zijn gelijklopend met de opleidingsniveaus van de Vlaamse Trainersschool.

Deze elementen werden in eerste aanleg niet gebruikt. Daarom wordt nu beslist om in beroep te gaan. Dat is de eerste stap die werd gezet.

Een nieuwe verdedigingsstrategie wordt uitgewerkt. Bloso zal contact opnemen met de bevoegde personen van Jeunesse et Sport, overleg plegen over de hier van toepassing zijnde

wederzijdse erkenningen en onderzoeken hoe dat kan worden toegepast. Daarnaast werd de problematiek van de gereguleerde beschermde beroepen in de sportsector al een eerste keer aangekaart in de werkgroep Education and Training in Sport van de Europese Commissie.

Tot slot inventariseert de Vlaamse Trainerschool (VTS) voor welke opleidingen de problematiek van het lesgeven in het buitenland zich stelt. Zij zal daar in haar opleidingen ski en snowboard meer aandacht aan besteden, ook bij het informeren van de cursisten. Wellicht zullen er ook op andere vlakken problemen zijn in verband met diploma's.

Een definitieve uitspraak zal er normaal gezien in november 2010 zijn, maar naar verluidt zou er in Frankrijk wat vertraging zitten in het apparaat. Het lijkt raadzaam om het beroep en het overleg met Jeunesse et Sport af te wachten alvorens verdere stappen te zetten. De vzw Sportievak heeft daarom beslist om tijdens de krokus- en paasvakantie 2010 geen activiteiten te plannen in Frankrijk om te voorkomen dat dezelfde problemen zich zouden voordoen.

Ik zal in het kader van het Europese voorzitterschap rekening houden met dit punt. Op de agenda stonden al opleiding en kwalificaties in de sport. Dit onderwerp past daar volledig onder.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Minister, ik dank u voor het antwoord, de situatieschets en de plaatsing. Ligt de datum voor het overleg met Jeunesse et Sport al vast?

Minister Philippe Muylers: Sportievak neemt daar het initiatief. Ik heb daarover nog geen feedback gekregen.

De heer Peter Gysbrechts: Uiteraard moet die beroepsprocedure worden afgewacht. Er zijn inderdaad een aantal zaken die in het voordeel van Sportievak kunnen pleiten, zodat er strafvermindering of helemaal geen straf kan komen. Maar ik vrees dat men in de huidige omstandigheden Sportievak geen gelijk zal geven. De economische impact zal doorwegen in het overleg in het Europese gedeelte.

Minister Philippe Muylers: Ik ben daar nog niet zo zeker van. In Frankrijk maakt men een duidelijk onderscheid. Bij Jeunesse et Sport gaat het om het recreatieve, het niet-beroepsmatige, het niet-betalende. In het andere geval gaat het echt om beroepsskileraars. Wij horen meer thuis bij het amateurgedeelte. Ik hoop dat het diploma dat hier wordt uitgereikt gelijkwaardig wordt gemaakt met dat van Jeunesse et Sport. Zo is er wel kans dat het op die manier wordt opgelost. Daarom is dat overleg met Jeunesse et Sport nodig. Laat het ons afwachten en niet speculeren.

De heer Peter Gysbrechts: Ik wil niet negatief speculeren. Daarom zeg ik dat er met het oog op de toekomst duidelijke afspraken moeten zijn. Bij Sportievak gaat het altijd om groepen die naar ginder trekken en bij die groepen zijn altijd die leraars. Het gaat niet om leraars die daar resideren, het zijn altijd begeleiders van groepen.

Dit zal nog vaak gebeuren. Daarom is het nuttig en nodig en achten wij het ook de moeite om die vraag hier eens te stellen. Die duidelijkheid moet er komen met het oog op de toekomst. Heel veel Vlaamse groepen vertrekken via Sportievak en wellicht nog andere organisaties, die hun eigen begeleiders en 'leraars' bij hebben. Dat probleem kan steeds terugkomen, vandaar de vraag om duidelijkheid en ondersteuning.

Ik ga er niet van uit dat het negatief is. Ik hoop uiteraard samen met u dat er een positief vonnis komt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■